

Jaarafsluiting IJsselstein 09-12-2023

"Snertvissen"

Zo begon Robbert-Jan zijn impressie van alweer de laatste visdag van het jaar. En voor mij vatte dat de dag aardig samen...

De dag begon koud maar in ieder geval redelijk droog.

Na verzamelen op de carpool vertrok ik met Marco, Eric en Frans vol goede moed naar het eerste watertje voor de Gamma.

Dit zag er snoekerig uit.

En dat klopte ook wel, Marco kreeg vrijwel meteen beet en landde de eerste vis. Geen grote, maar toch een leuk begin.

Helaas was dat de enige snoek die hier zin had dus trokken we naar een volgende stek.

Ik dwaalde een beetje af van de rest en kwam bij een lange mooie heldere sloot die achter een rij huizen langs liep met allemaal terrassen op vlonders boven het water. Hier moest toch snoek zitten!

En die zaten er ongetwijfeld ook, maar ze hadden alleen geen zin in mijn aas. Ondertussen druppelden de foto's van gevangen snoekjes binnen.

Ik viste stug door tot een ander groepje mij tegemoet kwam. Na het uitwisselen van de ervaringen wisselde ik van kunstaas en ging in een andere sloot verder.

Beet!!! Maar wel een gekke manier van zwemmen.

Na enige moeite kwam dan toch de verklaring: ik had een hele dikke brasem in zijn rugvin gehaakt. Dat was niet de vis waarop ik hoopte.

Even later haakte Marco weer aan en visten we langzaam richting de auto. Daar zag ik bij een duiker wat actie die leek op een jagende snoek. Bij de 2^e worp was het dan toch raak en had ik de gewenste vissoort gehaakt: een snoekje van rond de 60 cm. Helaas dacht die er anders over en na een keer flink kopschudden wist hij zich van mijn kunstaas te ontdoen.

Balen!

Dan maar naar De Ponthoeve voor een bak warme thee, een heerlijke kom erwtensoep en een paar broodjes. Op de whatsapp stonden inmiddels de nodige foto's van andere deelnemers die duidelijk succesvoller waren geweest als ik die ochtend.

Maar er waren er ook die het slechter hadden gedaan.

Robbert-Jan, Nico en Leon hadden de Lek opgezocht met zware loodkoppen. En die waren nodig ook! Het water stond enorm hoog een stroomde als een malle: 600 kuub per seconde. Veel lopen en weinig vis werd het. Een dienstklopper van een pontbaas hielp ook niet. Deze keuze was duidelijk een tactische misser.

Even een zijstapje naar het kanaal om te kijken of er een baars lag... Ook niks!

De lekkere soep, broodjes en een biertje in de Ponthoeve verzachtten de pijn gelukkig een beetje. Helaas moest Leon na de lunch afhaken. De volgende dag bleek uit een corona test waarom...

Over de middag kan ik kort zijn. De stek die vorig jaar veel snoek had opgeleverd leek nu wel chocolademelk. Hier was geen eer te behalen. Inmiddels gingen de hemelsluizen open en veranderde ons in een stel verzopen katten. Halverwege de middag hielden Marco en ik het dan ook voor gezien en dropen (letterlijk) af om thuis op te warmen en op te drogen. Voor mij was het een ontzuisterende ervaring na het succes op de Hoge Vaart eerder in het jaar.

De rest van de groep had gelukkig meer succes vandaag.

Ook Robbert-Jan en Nico haalden op de snoek hun revanche door in de glasheldere sloten op het industrieterrein samen nog 5 snoeken op de kant te krijgen. Extra leuk is dat in het heldere water de aanbeten ook nog eens goed zichtbaar zijn.

Als afsluiting nog een bijzondere tip voor het (snel)stromende water: de "LLL" oftewel "De Lepe Luke Loer": 3 grams loodkopje in de stroom laten hangen.... We gaan het de volgende keer zien....

Het was weer een bijzonder jaar met hoogte en dieptepunten. Ik ben benieuwd wat 2024 ons gaat brengen... Tot volgend jaar allemaal !

Louis

(met dank aan Robbert-Jan voor zijn bijdrage)